

heders Medlemmer aarlige Bidrag til Forrentning og Afdragning af Laan, optagne dels til Dækning af Udgifterne ved større Stiftsættelser af de vedkommende Sognekirker, dels i Anledning af Opførelsen af flere nye Sognekirker i Kjøbenhavn.

Der har imidlertid paa Grund af de særlige Forhold i Kjøbenhavn oftere været rejst Tvivl om Hensigtsmæssigheden af denne kirkelige Vigning paa de enkelte Sognementigheder, navnlig i Betragtning af de hyppige Flytninger af den kjøbenhavnske Befolkning fra det ene Sogn til det andet, uden at denne Flytning, affet fra Udførelsen af enkelte kirkelige Handlinger, med Nødvendighed medfører nogen væsentlig Forandring i de paagjældende Menighedsforhold. Særlig med Hensyn til Tilvebringelsen af Midlerne til nye Kirkers Opførelse synes en Forandring i den hidtil brugte Fremgangsmaade at være ønskelig. Som bekendt, er Opførelsen af de i Løbet af de senere Aar tilkomne nye Sognekirker i Kjøbenhavn fremgaaet af det private Initiativ og ved Hensendelse til den private Offerberedvillighed, og Midlerne dertil, forsaavidt de ikke ere indkomne ved frivillige Bidrag og Tilskud fra Kommunen tilveiebragte ved Laan, hvis Forrentning og Afdragning, som foran berørt er, paalaat det paagjældende nye Sogns Beboere. Forholdets Natur synes imidlertid at tale for, at Udgifterne til den Forøgelse af Antallet af de kjøbenhavnske Sognekirker, som Staden Udvidelse og stigende Befolkning gjøre nødvendig, afholdes af Staden, eller af dens Beboere, i det Hele uden særlig Byrde for Beboerne af de paagjældende nye Sogne. Hertil kommer, at de fleste af disse netop høre til dem, der beboes af den fattigste Del af Stadens Befolkning. I Erkjendelse heraf er det iaar bevilgede Tilskud af 60,000 Kr. fra Statskassen til Opførelsen af en ny Kirke i Kjøbenhavn betinget af, at der ingen Vigning dertil maa foregaa paa det paagjældende nye Sogns Beboere. Fra de samme Betragtninger er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse gaaet ud ved et af samme i 1883 vedtaget Forslag angaaende Opførelse af to nye Sognekirker i Kjøbenhavn saavel som om Aflysning af den flere kjøbenhavnske Kirker dengang paahvilende Gælds, nemlig at Midlerne dertil, foruden ved et Stats-tilskud paa 300,000 Kr., maatte tilveiebringes ved Vigning i 10 Aar af en Kirkestat paa Kjøbenhavns Befolkning i det Hele

med set Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{6}$ pCt. aarlig.

I Henshold til foranstaaende Betragtninger og i Overensstemmelse med de Grundsaetninger, der laa til Grund for Kommunalbestyrelsens ovenmeldte Forslag, har Ministeriet udarbejdet det foreliggende Lovforslag, angaaende hvilket det har brevvevlet med Indenrigsministeriet, der ikke har fundet Noget mod samme at erindre.

Med Hensyn til Forslagets Indhold bemærkes, at der selvfølgelig ikke tilsigtes nogen Forandring i den Maade, paa hvilken Anordningen af de omhandlede Kirkeligninger efter Lovgivningen hidtil har fundet Sted, nemlig ved allerhøieste Resolution paa Forstilling fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen, samt at Vigningen ligesom hidtil skal ske efter Reglerne om den kommunale Bestaatning i Kjøbenhavn med et Tillæg til Indkomstskatten af en vis Procentdel, dog ikke over en Femtedel pCt. af den skattepligtige Indtægt.

Naar den omhandlede Vigning, istedenfor at indskrænkes til det enkelte Sogns Menighed, for Fremtiden skal foregaa med et samlet Beløb over alle Kjøbenhavns Sognementigheder, finder Ministeriet det stemmende med Forholdets Betsaaffenhed og med Grundlovens § 77, at den udstrækkes over den hele skattepligtige Befolkning i Kjøbenhavn, med Undtagelse af Medlemmerne af de her i Landet udenfor Folketirken anerkjendte Trossamfund saavel som af Slotsmenigheden og St. Petri thofse Menighed, saaledes at Vigningsbeløbet for de skattepligtige, der ikke høre til Folketirken eller til noget af de anerkjendte Trossamfund, af gives til Skolevæsenet.

Da de omhandlede Kirkeligninger ikke kunde betragtes som Kommuneskat, er det hidtil antaget, at Lovgivningens Bestemmelser om Redsaettelse i Indkomstskattens Beløb paa Grund af den Paagjældendes midlertidige Ophold udenfor Staden ikke kunne komme til Anvendelse paa samme. Denne Praxis, der synes begrundet i Forholdets Betsaaffenhed, har Ministeriet anset det for ønskeligt at saae fastslaet ved Loven.

Begge de sidstnævnte Punkter ere stemmende med, hvad der i saa Henseende i sin Tid har været foreslaet af Kommunalbestyrelsen.